

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra, soudce Milana Podhrázkého a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2025, č. j. 5 A 51/2025-11,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení městského soudu, kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2025, č. j. MSP-354/2025-OSV-OSV/2, jako nepřipustná podle § 68 písm. f) s. ř. s., neboť její podání městský soud shledal zjevným zneužitím práva. Společně s kasační stížností stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[2] Usnesením ze dne 4. 9. 2025, č. j. 7 As 165/2025-10, Nejvyšší správní soud žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání. Ke splnění těchto povinností mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení a poučil ho o následcích nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě, resp. nedoložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 9. 2025.

[3] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li

poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[4] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[5] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, byl čtvrtek 11. 9. 2025, byl posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku pátek 26. 9. 2025.

[6] Jelikož stěžovatel soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[7] Nejvyšší správní soud dodává, že nepřehlédl poukaz stěžovatele na § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích (uplatněný v podání ze dne 18. 9. 2025, doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 9. 2025). K němu odkazuje na konstantní judikaturu kasačního soudu (rozhodnutí ze dne 22. 3. 2024, č. j. 8 As 32/2024-18, ze dne 21. 3. 2024, č. j. 10 As 33/2024-20, či ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14), podle níž žádosti o nezastavení řízení podle označeného ustanovení nelze vyhovět, netvrdí-li účastník okolnosti, které by osvědčovaly nebezpečí z prodlení, a ani nedoloží-li, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Označené ustanovení „nemíří na situace, ve kterých poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již bylo pravomocně rozhodnuto tak, že se mu osvobození nepřiznává (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015, či ze dne 14. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 2185/2017).“ Nutnost vyhovění žádosti nevyvolávají ani obecná tvrzení o údajné politické objednávce (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2024, č. j. 2 As 42/2024-14, bod 4). Výše uvedené je plně aplikovatelné i na danou věc. Podmínky pro postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích proto v dané věci nebyly splněny.

[8] Nejvyšší správní soud nepřehlédl ani velmi obecnou námitku podjatosti vůči Městskému soudu v Praze i Nejvyššímu správnímu soudu. K té však nemohl přihlédnout, neboť nebyla nijak odůvodněna. Z procesní opatrnosti soud dodává, že podle právní úpravy a konstantní judikatury důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech (srov. § 8 odst. 1 s. ř. s. a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2019, č. j. Nao 166/2019-28, ze dne 19. 11. 2019, č. j. Nao 206/2019-56, ze dne 28. 11. 2019, č. j. Nao 201/2019-39, či ze dne 30. 1. 2020, č. j. Nao 235/2019-41 atp.).

[9] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 4. 9. 2025, č. j. 7 As 165/2025-10, rovněž

pokračování

vyzván, nepostupoval kasační soud podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016-70, či ze dne 23. 11. 2023, č. j. 7 Ads 201/2023-22).

[10] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. října 2025

David Hipšr
předseda senátu